

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือ ในชั้นเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน

อาจารย์ภูเทพ ประภากร
สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อ 095-906-9896 prapagornputhep@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือ
ในชั้นเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีนมีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังและ
การพูดภาษาจีนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน และ 2) เพื่อวัดความพึงพอใจในการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนแบบส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 32 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบ
เฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็นแบบทดสอบ
ก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนในเนื้อหาบทเรียนของรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ประจำภาค
การศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 และ 2) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ
กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วย
การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถ
เข้าใจเนื้อหาในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลางได้ดียิ่งขึ้น เห็นได้ชัดเจนจากผลการทดสอบหลังเรียน
ที่นักศึกษาผ่านเกณฑ์การทดสอบคิดเป็นร้อยละ 100 2) ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการ
จัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$) แสดงว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรม
ส่งเสริมความร่วมมือ ในชั้นเรียน ช่วยเสริมแรงบวกและความภาคภูมิใจ รวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้น
ร่วมมือกันและรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้นได้อีกด้วย

คำสำคัญ: ทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลาง; รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้กิจกรรมส่งเสริมความ
ร่วมมือในชั้นเรียน; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน; ความพึงพอใจของผู้เรียน

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

พันธกิจของสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ที่ต้องการมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตและนักศึกษาปัจจุบันให้มีความรู้และทักษะการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถนำความรู้ด้านภาษาจีนไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพ และการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ดังนั้น การพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนนับตั้งแต่ก้าวเข้ามาสู่รั้วมหาวิทยาลัยในชั้นปีที่ 1 จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ประกอบกับปัญหาการด้านพื้นฐานทางภาษาจีนที่แตกต่างกันของนักศึกษาแต่ละคน ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระยะเริ่มแรกต้องอาศัยเวลาเป็นอย่างมาก เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ปรับพื้นฐานทักษะการสื่อสารภาษาจีนไปพร้อมกัน

จากผลการสัมภาษณ์และสอบถามภูมิหลังการเรียนภาษาจีนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลาง 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 32 คน พบว่า นักศึกษาร้อยละ 53 เคยเรียนภาษาจีนในสถานศึกษาเดิมของตนมาแล้ว 3 ปี ส่วนอีกครึ่งหนึ่งเคยเรียน 1 ภาคเรียนถึง 1 ปีและไม่เคยเรียนภาษาจีนมาก่อน จะเห็นได้ว่าความแตกต่างด้านภูมิหลังการเรียนภาษาจีนนี้ ส่งผลให้พัฒนาการ ผลการเรียนของนักศึกษาที่ไม่มีพื้นฐานภาษาจีนมาก่อนกับนักศึกษาที่เคยเรียนภาษาจีนมาก่อนแตกต่างกันมาก นอกจากนี้ด้านจิตใจ และความพร้อมในการศึกษาภาษาจีนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มนี้แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ เมื่อเข้าสู่บทเรียนเริ่มต้นจะเป็นการศึกษาวิธีการออกเสียงสัทอักษรพินอินของภาษาจีน นักศึกษาที่เคยเรียนภาษาจีนมาแล้วจะคุ้นเคยกับวิธีการออกเสียง เข้าใจแหล่งกำเนิดเสียงและวิธีการออกเสียงมาก่อนข้างดี ทำให้พัฒนาการด้านการเรียนก้าวหน้าไปได้อย่างรวดเร็ว บรรยากาศการเรียนและการฝึกปฏิบัติของนักศึกษากลุ่มนี้จะไม่ตึงเครียด แตกต่างกับกับนักศึกษากลุ่มที่ไม่เคยเรียนภาษาจีนมาก่อน เมื่อต้องมาฝึกการออกเสียงภาษาจีนตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ก็จะมีรู้สึกท้อ คิดว่าตนเองทำได้ไม่ดีเท่าเพื่อน ส่งผลให้บรรยากาศการเรียนและความรู้สึกของนักศึกษากลุ่มนี้จะตึงเครียด กตสัน ดังนั้นเมื่อพบเจอกับเหตุการณ์เช่นนี้ อาจารย์ผู้สอนจึงได้ทดลองใช้กิจกรรมกลุ่มเข้ามาช่วยให้นักศึกษาทุกคนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเริ่มตั้งแต่ช่วงเปิดภาคการศึกษา อาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนที่เก่ง - ปานกลาง - อ่อนให้อยู่ให้กลุ่มเดียวกัน เมื่อถึงเวลาเรียนในแต่ละครั้งก็ให้นั่งเป็นกลุ่มเดียวกันเพื่อให้ช่วยเหลือและแนะนำซึ่งกันและกัน

นอกจากปัญหาในด้านการเรียนแล้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ยังประสบปัญหาด้านการปรับตัวกับสภาพแวดล้อมของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และการอยู่ร่วมกันกับเพื่อนใหม่ รวมถึงการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีส่วนช่วยให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษาสามารถสำเร็จลุล่วงไปตามระยะเวลาที่กำหนดในหลักสูตร ดังนั้นการปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักการวางแผนการเรียน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันจึงมีความสำคัญเช่นกัน

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ประกอบกับผู้วิจัยเองรับผิดชอบการสอนในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองให้เต็มที่จึงเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้จึงคิดทำวิจัยเพื่อเป็นอีกหนึ่งช่องทางในการแก้ไขปัญหาการเรียนและการปรับตัวของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน จึงคิดที่จะทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้รูปแบบกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือ ในชั้นเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาจีนของนักศึกษากลุ่มดังกล่าวให้ดียิ่งขึ้น และเพื่อปลูกฝังความรับผิดชอบ ความช่วยเหลือ มีน้ำใจให้แก่กัน อีกทั้งยังสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาระบบการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาจีนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน
2. เพื่อวัดความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้รูปแบบส่งเสริมความร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยมีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบหน้าที่ของตนเองและกลุ่มของตน เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้พัฒนาทักษะทางสังคมที่เน้นทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และการยอมรับความแตกต่างของบุคคล นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้พัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหา

ลักษณะสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ี้คือเป็นรูปแบบที่เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านเนื้อหาสาระต่างๆ ด้วยตนเองโดยอาศัยความร่วมมือช่วยเหลือจากเพื่อนๆ ในกลุ่ม เน้นการทำงานแบบร่วมมือกัน โดยออกแบบงาน (Cooperative task) ซึ่งต้องอาศัยการทำงานแบบร่วมมือของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม งานนั้นจึงจะสำเร็จได้ และการจัดโครงสร้างของการให้รางวัล (reward structure) กับกลุ่มจากการที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มรวมกัน

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในเนื้อหาสาระต่างๆ โดยการช่วยเหลือร่วมมือของสมาชิกในกลุ่ม นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่างๆ เช่น ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา เป็นต้น

แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

แนวคิดของจอห์นสัน และโฮลเบค (Johnson & Holubec, 1994) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบส่งเสริมความร่วมมือไว้ ดังนี้

1. แนวคิดปฏิสัมพันธ์ของบุคคลในการทำงาน แบ่งได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบร่วมมือ ความสัมพันธ์แบบแข่งขัน และการทำงานแบบอิสระด้วยตนเอง การแข่งขันก่อให้เกิดสภาพแพ้หรือชนะ ส่วนการร่วมมือกัน ก่อให้เกิดสภาพชนะกับชนะซึ่งเป็นความสัมพันธ์ทางบวกที่ส่งผลดีทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือได้นำความสัมพันธ์ทั้งสามมาจัดโครงสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม โดยจัดให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มได้รับผิดชอบในงานส่วนบุคคลและมีส่วนรับผิดชอบของของกลุ่มโดยทำงานร่วมกับสมาชิกในกลุ่ม ทำให้ได้ผลงานของกลุ่มที่ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง และนำความสัมพันธ์แบบแข่งขันมาใช้ โดยจัดให้มีการแข่งขันกับกลุ่มอื่น เพื่อให้เกิดความกระตือรือร้นไปสู่เป้าหมายและพัฒนางานให้ดีขึ้น

2. แนวคิดและหลักการการทำงานแบบร่วมมือ ปฏิสัมพันธ์ทางบวก (positive interdependence) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและตระหนักว่าความสำเร็จของการทำงานกลุ่มคือความสำเร็จของสมาชิกทุกคน สมาชิกในกลุ่มต้องร่วมแรงร่วมใจกันทำงานกลุ่มให้สำเร็จ ปฏิสัมพันธ์ทางบวกถือเป็นองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรับรู้ถึงคุณค่าของงานตนเองที่มีต่อความสำเร็จของงานกลุ่มโดยรวม อีกทั้งยังช่วยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่ม โดยแบ่งปันทรัพยากรในการเรียน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม การให้กำลังใจแก่กันและรู้จักฉลองความสำเร็จไปด้วยกัน การมีปฏิสัมพันธ์ทางบวกมีองค์ประกอบที่

สำคัญ คือ การมีเป้าหมายร่วมกัน การให้สมาชิกแต่ละคนได้รับรางวัลจากผลงานของกลุ่ม การจัดให้สมาชิกแต่ละคนมีงานที่ตนเองต้องรับผิดชอบ และการจัดสิ่งแวดลอมที่ทุกคนต้องแบ่งปัน ช่วยเหลือกัน

3. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด หมายถึง การที่ผู้เรียนช่วยเหลือกันให้ประสบความสำเร็จในการเรียน การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด ส่งผลต่อผู้เรียนแต่ละคนในด้านความพยายามในการเรียน การใส่ใจซึ่งกันและกัน การมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน และการพัฒนาทักษะทางสังคม การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิดยังกระตุ้นให้ผู้เรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเวลาที่มีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือ โดยการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น การให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะซึ่งกันและกันซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงผลงาน และการพัฒนาตนเอง

4. การรับผิดชอบตนเอง เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการจัดให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มนั้นสมาชิกทุกคนในกลุ่มต่างได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในงานของตนเองที่เป็นส่วนหนึ่งในงานของกลุ่ม เช่น เมื่อครูให้คำวิจารณ์และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลงานกลุ่ม สมาชิกกลุ่มแต่ละคนต้องนำคำวิจารณ์ไปปรับปรุงแก้ไขงานในส่วนที่ตนรับผิดชอบ

5. กระบวนการกลุ่ม หมายถึง การสะท้อนการทำงานของกลุ่มเพื่อประเมินการทำงานของสมาชิกในกลุ่มว่าเป็นอย่างไร เพื่อนำข้อมูลมาใช้พิจารณาว่าการทำงานส่วนใดควรดำเนินต่อไปและส่วนใดควรปรับเปลี่ยน จุดประสงค์ของกระบวนการกลุ่มคือ เพื่อส่งเสริมและหาแนวทางในการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของสมาชิกเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการทำงานที่กลุ่มวางไว้ ผู้สอนสามารถส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันโดยให้สมาชิกในกลุ่มได้รับข้อมูลป้อนกลับในการทำงานกลุ่ม ให้แนวทางในการตรวจสอบและติดตามการทำงานกลุ่ม ให้กำลังใจและชื่นชมในความสำเร็จของกลุ่ม¹

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1 ตัวแปรต้น ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน

2 ตัวแปรตาม

2.1 ผลการทดสอบหลังเรียน โดยประเมินจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

2.2 ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน

วิธีดำเนินงานวิจัย

1 ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยเลือกรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน (One Group Pretest-Posttest Design) ดังแผนภาพ

กลุ่มตัวอย่าง	การทดสอบก่อนเรียน	รูปแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน	การทดสอบหลังเรียน
	T1	X	T2

¹ สมจิต จันทรฉาย. (2557). การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน. เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 1127102 การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

กำหนดให้

X	แทน	การนำรูปแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนมาใช้
T1	แทน	การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่าง (Pre Test)
T2	แทน	การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง (Post Test)

2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นักศึกษาศาขวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 จำนวน 32 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง กลุ่มนี้มีภูมิหลังการศึกษาภาษาจีนที่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาจำนวน 17 คนเคยเรียนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมาแล้วเป็นระยะเวลา 3 ปี ส่วนนักศึกษาอีก 15 คนเคยเรียนภาษาจีนมาเพียงเล็กน้อยและไม่เคยเรียนมาก่อนเลย สาเหตุที่เลือกเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาภาษาจีน เพราะเห็นว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่ได้รับความนิยม การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคมของประเทศจีนก้าวหน้าไปอย่างมาก และชื่นชอบในวัฒนธรรม ประเพณีจีน

3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนเรียน จัดทำขึ้นเพื่อคัดกรองนักศึกษาออกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อนออกจากกัน แล้วจึงจัดให้นักศึกษาเข้ากลุ่มใหม่ เพื่อให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่อาจารย์ผู้สอนสร้างขึ้น เพื่อวัดและประเมินความรู้หลังศึกษาเนื้อหาในแต่ละบท สำหรับในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 นี้ นักศึกษาจะได้ศึกษาเนื้อหาทั้งหมด 5 บท ประกอบด้วย

บทที่ 1 สวัสดี 你好

บทที่ 2 คุณเป็นคนประเทศไหน 你是哪国人?

บทที่ 3 คุณชื่ออะไร 你叫什么名字?

บทที่ 4 นี่คืออะไร 这是什么?

บทที่ 5 คุณมีพจนานุกรมกี่เล่ม 你有几本词典?

แบบทดสอบนี้จะออกข้อคำถามครอบคลุมเนื้อหาทั้งห้าบท และเป็นแบบอัตนัย จำนวน 40 ข้อ

3. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือ ในชั้นเรียน

เนื้อหาในแบบสอบถามนี้จะแบ่งเป็น 4 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านการออกแบบและเตรียมกิจกรรมของอาจารย์ผู้สอน 2) ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการมีส่วนร่วม 3) ด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม และ 4) ด้านการวัดและการประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ โดยการให้คะแนนตามหลักการของลิเคอร์ท (Li kert) ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ/ เห็นด้วย ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ/ เห็นด้วย ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ/ เห็นด้วย ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ/ เห็นด้วย ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง นักเรียนมีความพึงพอใจ/ เห็นด้วย ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการให้ความหมายของคำที่วัดได้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการให้ความหมาย โดยการให้ค่าเฉลี่ยเป็นรายด้านและรายข้อ ดังนี้

- 1.00 - 1.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 1.51 - 2.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 2.51 - 3.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 3.51 - 4.50 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 4.51 - 5.00 หมายถึง เหมาะสม / เห็นด้วย / พึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ร่วมมือกันปฏิบัติในชั้นเรียน การออกแบบกิจกรรมในแต่ละครั้ง ผู้สอนจะยึดหลักการให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และแก้ปัญหาร่วมกัน โดยในแต่ละสัปดาห์จะมีกิจกรรมที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้

สัปดาห์ที่	ชื่อบทเรียน	เนื้อหาที่ศึกษา	กิจกรรมที่ปฏิบัติ
1 - 3	บทที่ 1 สวัสดี 你好	ระบบสัทอักษรพินอิน เสียงพยัญชนะสระเดี่ยว การกล่าวทักทาย คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ฝึกปฏิบัติทักษะการพูดออกเสียง	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ การกล่าวทักทาย กิจกรรมฉันทอูเอฟัง
4 - 6	บทที่ 2 คุณเป็นคนประเทศไหน 你是哪国人?	ระบบสัทอักษรพินอิน เสียงพยัญชนะสระเดี่ยว เสียงวรรณยุกต์ การสอบถามสัญชาติ แนะนำบุคคลใกล้เคียง คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ฝึกปฏิบัติทักษะการสนทนาและการฟัง	กิจกรรมจับคู่พูดคำศัพท์ กิจกรรมฟังเพื่อนพูดแล้วส่งต่อ กิจกรรมฝึกฟังและพูดเสียงอ่านอินพิน
7 - 9	บทที่ 3 คุณชื่ออะไร 你叫什么名字?	ระบบสัทอักษรพินอิน เสียงพยัญชนะสระประสม เสียงวรรณยุกต์ การผันเสียง การสอบถามชื่อ นามสกุล แนะนำบุคคลใกล้เคียง คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ฝึกปฏิบัติทักษะการฟังและการพูด	กิจกรรมแนะนำตนเอง กิจกรรมเขาชื่ออะไร กิจกรรมรู้จักฉัน รู้จักเธอ
11 - 13	บทที่ 4 นี่คืออะไร 这是什么?	การเขียนสัทอักษรพินอิน การผันเสียงและกฎเกณฑ์การอ่านคำว่า “不” การสอบถามชื่อ นามสกุล แนะนำบุคคลใกล้เคียง คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ฝึกปฏิบัติทักษะการฟังและการพูด	กิจกรรมฟังบทสนทนาแล้วฝึกพูดตาม กิจกรรมกลุ่มต่อจิ๊กซอว์ กิจกรรมส่งสาร
14 - 15	บทที่ 5 คุณมีพจนานุกรมกี่เล่ม 你有几本词典?	การเขียนสัทอักษรพินอิน การผันเสียงและกฎเกณฑ์การอ่านคำว่า “不” การสอบถามชื่อ นามสกุล แนะนำบุคคลใกล้เคียง คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง ฝึกปฏิบัติทักษะการฟังและการพูด	กิจกรรมกลุ่มเรียงประโยคให้เป็นข้อความที่สมบูรณ์ กิจกรรมสร้างบทสนทนาในสถานการณ์จำลอง กิจกรรมแสดงบทบาทสมมติ

4 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังดำเนินการกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ตามที่ออกแบบกิจกรรมไว้แล้วผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาผลการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน นำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบ เพื่อหาความก้าวหน้า ของผลการเรียนรู้ ($\bar{x}_2 - \bar{x}_1$) ความสามารถในการจำความหมายของคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้

สูตร $\frac{\bar{X}_2 - \bar{X}_1}{S.D.} \times 100$ จากนั้นหาคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ นำผลการเก็บรวบรวมข้อมูลมาจัดกระทำโดยใช้สถิติเบื้องต้นตรวจสอบภาพข้อมูลที่รวบรวมมา วิเคราะห์ข้อมูล แยกประเภทข้อมูล ในขั้นนี้ลงมือสร้างตารางแจกแจงความถี่ แล้วนับหรือแจกแจงความถี่ของข้อมูลลงในตาราง ต่อจากนั้นต้องแปลงความถี่เป็นตัวเลขเพื่อจะได้ใช้สถิติวิเคราะห์ นำผลการวิเคราะห์มาสรุปผล จัดอันดับปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อมากไปน้อย จัดทำรูปเล่มรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำแบบทดสอบระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการทดสอบที่แบบไม่อิสระ (t – test for Dependent Sample)

3. สอบถามความคิดเห็น/ ความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน แสดงข้อมูลออกมาในรูปแบบร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์เจตคติในแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน โดยการรวมคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามเจตคติของผู้ศึกษาโดยนำไปวิเคราะห์ข้อมูล นำมาคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีนชั้นปีที่ 1 สามารถพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนอยู่ในเกณฑ์ที่ดี มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เห็นถึงความสำคัญในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนในรายวิชาอื่นได้
3. ผลการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลางให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่จัดการเรียนการสอนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน โดยการศึกษาความก้าวหน้า

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	คะแนนความก้าวหน้า	tคำนวณ	tตาราง
ก่อนเรียน (X_1)	32	7.31	1.91	5.56	16.11 *	2.4528
หลังเรียน (X_2)	32	12.87	1.59			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาที่จัดการเรียนการสอนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน โดยการศึกษาความก้าวหน้า ในงานวิจัยนี้จะดำเนินการโดยประเมินกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคลแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนได้แก่ ขั้นที่ 1 การประเมินก่อนเรียนหรือก่อนเริ่มต้นลงมือปฏิบัติกิจกรรมในชั้นเรียนมาใช้ ขั้นที่ 2 การประเมินโดยกลุ่มตัวอย่าง เพื่อรับฟังความคิดเห็นและประเมินความพึงพอใจเบื้องต้น และขั้นที่ 3 การประเมินหลังเรียนหรือ

หลังดำเนินการเรียนการสอนเสร็จสิ้นลง เพื่อวัดความรู้หลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง จากผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 มีผลการเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน

ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีคะแนนเต็ม 15 คะแนน ดังนั้นเกณฑ์ผ่านการประเมินของคะแนนความก้าวหน้าจึงเท่ากับ $\frac{32}{100} \times 15 = 4.8$ คะแนน เมื่อพิจารณาจากคะแนนความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนความก้าวหน้าสูงกว่าเกณฑ์ประเมินคือ 4.8 คะแนน ทั้งหมด 20 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50

ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน
ตารางที่ 2 ด้านความพึงพอใจของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง

ข้อ	รายการประเมิน	ผลความคิดเห็น		แปลความ
		\bar{x}	S.D.	
ด้านอาจารย์ผู้สอน				
1	อาจารย์ผู้สอนมีการวางแผนจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ	4.69	0.46	มากที่สุด
2	อาจารย์ผู้สอนแบ่งหน้าที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนอย่างชัดเจน	4.63	0.48	มากที่สุด
3	อาจารย์ผู้สอนจัดสรรและควบคุมเวลาในการดำเนินกิจกรรมได้เป็นอย่างดี	4.66	0.47	มากที่สุด
4	อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสอบถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้	4.59	0.55	มากที่สุด
5	อาจารย์ผู้สอนเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมกับรายวิชา และเนื้อหาที่เรียน	4.75	0.43	มากที่สุด
ด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน				
6	การเรียนรู้นี้ทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนไม่น่าเบื่อ มีอิสระในการคิด	4.56	0.50	มากที่สุด
7	การเรียนรู้นี้ทำให้เกิดความกระตือรือร้นมากขึ้น	4.34	0.64	มาก
8	การเรียนรู้นี้เหมาะกับเนื้อหาเรื่องคำกริยาวิเศษณ์ในภาษาจีน	4.59	0.55	มากที่สุด
9	การเรียนรู้นี้สามารถนำไปใช้กับเนื้อหาอื่นในรายวิชาไวยากรณ์จีนได้	4.66	0.47	มากที่สุด
10	การเรียนรู้นี้ทำให้ผู้เรียนเองเกิดความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนง่ายขึ้น	4.69	0.53	มากที่สุด
11	การเรียนรู้นี้ทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น อภิปราย มากกว่าการนั่งฟังบรรยาย	4.50	0.56	มาก
12	การเรียนรู้นี้ช่วยปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความรับผิดชอบและความเสียสละ	4.44	0.61	มาก
13	การเรียนรู้นี้ทำให้การเรียนภาษาจีนน่าสนใจมากขึ้น	4.50	0.61	มาก
ด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม				
14	สมาชิกในแต่ละกลุ่มรับผิดชอบหน้าที่ที่รับมอบหมายของตนเองอย่างเต็มที่	4.28	0.67	มาก
15	สมาชิกทุกคนมีความพึงพอใจต่อคะแนนรวมของกลุ่มที่ตนเองมีส่วนรับผิดชอบ	4.44	0.56	มาก
16	สมาชิกทุกคนพึงพอใจในการทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.44	0.61	มาก
17	ตัวผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้นเมื่อรับฟังเพื่อนสมาชิกนำเสนอผลงาน	4.47	0.61	มาก
18	ตัวผู้เรียนเองรู้สึกภาคภูมิใจที่หาคำตอบจากการทำกิจกรรมได้ถูกต้อง	4.56	0.50	มากที่สุด
19	ในครั้งหน้าอยากจะทำงานหรือเรียนเป็นกลุ่มแบบนี้อีก	4.31	0.77	มาก
ด้านการวัดและการประเมินผล				
20	มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย	4.47	0.56	มาก
21	จำนวนข้อสอบก่อนเรียนหลังเรียนพอเหมาะ ไม่มากหรือน้อยเกินไป	4.44	0.66	มาก
22	เกณฑ์การให้คะแนนมีความยุติธรรม เหมาะสม	4.50	0.61	มาก
23	ข้อสอบมีความยากง่ายพอเหมาะ ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป	4.34	0.73	มาก
24	เนื้อหาในข้อสอบก่อนเรียน หลังเรียนเกี่ยวข้องกับเรื่องคำกริยาวิเศษณ์	4.38	0.54	มาก
25	ระยะเวลาที่ให้ทำแบบทดสอบมีความเหมาะสม เพียงพอ	4.47	0.50	มาก
เฉลี่ย		4.51	0.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมีภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51, S.D. = 0.14$) เมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาความคิดเห็นทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างเป็นรายข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด สามอันดับแรกเรียงตามคะแนนได้ดังนี้

อันดับ 1 อาจารย์ผู้สอนเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมกับรายวิชา และเนื้อหาที่เรียน ($\bar{x} = 4.75, S.D. = 0.43$) อันดับ 2 อาจารย์ผู้สอนมีการวางแผนจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ($\bar{x} = 4.69, S.D. = 0.46$) และอันดับ 3 การเรียนรูแบบนี้ทำให้ผู้เรียนเองเกิดความเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนง่ายขึ้น ($\bar{x} = 4.69, S.D. = 0.53$)

สรุปผล

1. จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษารายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 โดยใช้รูปแบบกิจกรรมความร่วมมือในชั้นเรียนนั้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 12.87 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.59 ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.31 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.91 ส่วนค่าสถิติ t มีค่าเท่ากับ 16.11 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการศึกษาด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 โดยใช้รูปแบบกิจกรรมความร่วมมือในชั้นเรียนพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคือด้านด้านกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน อันดับที่สามคือด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม

อภิปรายผล

1. หลังเสร็จสิ้นการเรียนการสอนในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 โดยใช้รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือในชั้นเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าไปมาก เห็นได้ชัดจากการเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กล่าวคือ ผลการทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ประเมิน ผู้วิจัยเห็นว่า มีสาเหตุจากตัวผู้เรียนมากกว่าร้อยละ 50 พื้นฐานภาษาจีนไม่เพียงพอ รวมถึงมีบางคนที่ไม่เคยเรียนภาษาจีนมาก่อน ส่งผลให้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ หลังจากดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในการเรียนรู้ ผู้เรียนสะสมความรู้ ฝึกปฏิบัติผ่านการทำกิจกรรม และทบทวนบทเรียนในชั่วโมงเรียนอย่างสม่ำเสมอ นำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ได้ถูกต้อง ภายใต้การควบคุมของเพื่อนและอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียน ส่งผลให้คะแนนสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างทุกคนพัฒนาขึ้นมาก เห็นได้จากผลการทดสอบหลังเรียนที่มีคะแนนผ่านเกณฑ์ สะท้อนให้เห็นว่ากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนเหมาะสมกับการนำมาใช้ในรายวิชาฝึกปฏิบัติทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีน กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และมีความอยากรู้ อยากศึกษาเนื้อหาที่ตนเองได้รับมอบหมาย แล้วพยายามทำความเข้าใจก่อนจะนำไปอธิบายให้เพื่อนใน

กลุ่มฟัง อีกทั้งยังเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้เพื่อนช่วยเพื่อน เป็นกระบวนการตรวจสอบความรู้ ความเข้าใจที่ดีอีกขั้นตอนหนึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของอทิติยา สวयरูป (2556) และสาวิตรี เกาวิท (2559) กล่าวว่ากระบวนการจัดกิจกรรมการสอนด้วยวิธีแบบร่วมมือนี้ มีการเสริมแรงที่ช่วยให้สมาชิกในกลุ่มมีความกระตือรือร้นที่จะทำภารกิจหรือหน้าที่ที่ตนได้รับให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามฝึกฝนทักษะเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ด้วยการทำงาน ทบทวน คิดไตร่ตรอง และสรุปเนื้อหาสำคัญ ผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจและพยายามทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยพบว่าขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในแต่ละครั้ง บรรยากาศในชั้นเรียนมีการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการลองผิดลองถูก รวมถึงนำความรู้เรื่องคำศัพท์ บทสนทนา และรูปประโยคที่สำคัญในบทเรียนไปใช้ในสถานการณ์จำลองต่างๆ ที่เทียบได้กับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน แม้ว่าตอนเริ่มทำกิจกรรมช่วงสัปดาห์แรกของการเปิดภาคเรียน ผู้เรียนแต่ละคนจะแสดงความคิดเห็นน้อย หรือไม่กล้าแสดงออกมากนัก แต่เมื่อทำกิจกรรมผ่านไป 2 – 3 ครั้งผู้เรียนเริ่มมีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น กล้าพูด กล้าแสดงออก และมีการอภิปรายความคิดเห็นของตนมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน ช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียนให้เห็นถึงความสำคัญในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมถึงช่วยให้ผู้เรียนรู้จักการแก้ปัญหาที่รอบคอบ เมื่อผู้เรียนเจอโจทย์ปัญหาที่ยาก ต้องมีการช่วยเหลือจากบุคคลอื่น แสดงว่ากระบวนการเรียนการสอนรูปแบบนี้ ช่วยส่งเสริมให้บรรยากาศในชั้นเรียนเอื้อต่อการเรียนรู้ผ่านการคิดวิเคราะห์ สอดคล้องกับงานวิจัยของอุไร ภาคณา (2556) กล่าวว่าผู้เรียนได้มีโอกาสสนทนากับเพื่อนในกลุ่มตามหัวข้อของสถานการณ์จำลองต่างๆ ทำให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่ว ไม่เคอะเขิน มีความคุ้นเคยกับผู้ฟังมากขึ้น รวมถึงสามารถช่วยพัฒนาทักษะการจำ คำศัพท์และรูปประโยคสำคัญในบทเรียนได้อีกด้วย

2. ด้านความพึงพอใจของผู้เรียนพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้วิจัยเห็นว่าผู้เรียนในชั้นปีที่ 1 เมื่อเริ่มศึกษาในระดับอุดมศึกษา จะยังปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมและรูปแบบการเรียนการสอนได้ไม่ทัน เนื่องจากสภาพแวดล้อมและเนื้อหาการเรียนที่เปลี่ยนแปลงไป หากช่วงเริ่มต้น ผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาด้านการสื่อสารภาษาจีนที่ถูกต้อง ส่งผลให้การศึกษาภาษาจีนในระดับที่สูงขึ้นย่อมเกิดปัญหาตามมา ดังนั้นการนำรูปแบบการส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนเข้ามาใช้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวให้เข้ากับบริบทของสังคมสิ่งแวดล้อม การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยได้อย่างค่อยเป็นค่อยไป การเลือกรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือเข้ามาใช้ในชั้นเรียนเพราะผู้วิจัยเห็นว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ยังมีภาพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ ดังนั้นการหารูปแบบการสอนสอดคล้องกับลักษณะและความรู้พื้นฐานของผู้เรียน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงเนื้อหาในรายวิชานั้นได้ดีและเร็วยิ่งขึ้น จากผลการตอบแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนพบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนเองมีส่วนร่วม และได้ลงมือปฏิบัติสม่ำเสมอ ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมต่างๆ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนได้ และสามารถช่วยพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาจีนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

1. ผู้สอนควรเตรียมเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ศึกษาตรงกับวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนในบทเรียนหรือรายวิชานั้นให้ครบถ้วนเสียก่อน รวมถึงจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนให้มีขนาดเหมาะสมไม่ใหญ่หรือเล็กเกินไป ศิริ ถีอาสนา (2553) กล่าวว่าขนาดของกลุ่มไม่ควรใหญ่หรือมีมากจนเกินไป ควรนำวิธีการวัดประเมินผลที่ทุกกลุ่มมีส่วนร่วม และควรยืดหยุ่นในเรื่องเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มด้วย ดังนั้นผู้สอนจึงควรหาวิธีแบ่งกลุ่มให้มีความยุติธรรมที่สุด สามารถแยกกลุ่มผู้เรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ออกจากกัน นอกจากนี้ขณะทำกิจกรรม ผู้สอนทำหน้าที่เปรียบเสมือนโค้ชคอยชี้แนะ เนื่องจากผู้เรียนยังไม่เคยปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจแนวทางในการเรียนมากขึ้น ส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายได้ง่ายขึ้น

2. ก่อนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการคัดสรรกิจกรรมและเตรียมอุปกรณ์ในการดำเนินกิจกรรมให้เพียงพอและเหมาะสมกับเนื้อหาในบทเรียน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าระยะเวลาในการเตรียมการสอน และเตรียมสื่อ อุปกรณ์ต่างๆ จึงมีความสำคัญมาก หากผู้สอนมีเวลาไม่เพียงพอ หรือเตรียมอุปกรณ์ได้ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียน ย่อมส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมในแต่ละครั้งมีอุปสรรค นอกจากนี้การคัดสรรกิจกรรมควรคำนึงถึงรูปแบบการดำเนินกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมให้มากที่สุด แม้บางกิจกรรมอาจไม่สามารถให้มีส่วนร่วมได้ทุกขั้นตอน แต่ควรให้ผู้เรียนได้มีการปรับเปลี่ยนบทบาท หน้าที่ของตน เป็นทั้งผู้พูดและผู้ฟังที่ดีในเวลาเดียวกัน จะช่วยพัฒนาศักยภาพและพฤติกรรมการเรียนที่พึงประสงค์ได้

เอกสารอ้างอิง

ทิตานา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี

ประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 7 (ฉบับพิมพ์เพิ่มเติม). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สาวิตรี เถาว์โท. (2559). ผลการใช้รูปแบบจิ๊กซอว์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการพัฒนา

หลักสูตร ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนครพนม. การประชุมวิชาการระดับชาติ

ครุศาสตร์ ครั้งที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น สู่ประชาคมอาเซียน : ทิศทางใหม่ในศตวรรษ

ที่ 21.

สมจิต จันทรฉาย. (2557). การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน. เอกสารประกอบเอกสารรายวิชา

1127102 การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ศิริ ถีอาสนา. (2553). รายงานการวิจัยในชั้นเรียนการใช้วิธีสอนแบบจิ๊กซอว์เพื่อพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ

ทักษะและเจตคติเรื่อง มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา รายวิชาการบริหารจัดการในห้องเรียน

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาสารคาม. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

อติติยา สวยรูป. (2556). รายงานการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา

เทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่อง คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ด้วยการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้

เทคนิค STAD. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อุไร มากคณา. (2556). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาสาขาวิชาการ

จัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ พื้นที่วังไกลกังวล. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

รัตนโกสินทร์.

